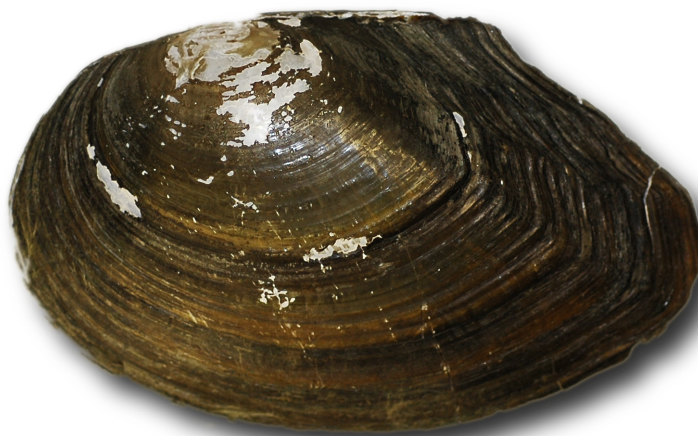

Kinesisk dammussla

(*Sinanodonta woodiana*)

Främmande och invasiv art, beaktas därför ej i nationell eller global rödlistning.

Utseende: Skalet är redan hos unga individer ovalt, och genom att det tillväxer kraftigt, inte bara i längd, utan också i höjd blir formen mycket mer rundad än hos de inhemska dammusselarterna. Mycket stora exemplar får en talrikslik form. Skalet kan nå en längd av 9-26 centimeter och en höjd av 9-13 centimeter. Skalfärgen är mörkt brun med gröna och gula stråk. Vissa stora exemplar kan vara mycket mörkt brunsvarta. Skalets överkant divergerar mot bakänden. Skulpturen på ”skalbucklan” (umbo) består av välmarkerade, breda, tämligen raka åsar som är separerade av relativt stora mellanrum.

Biologi: Arten är inhemsk i Sydostasien, från Amurfloden i Ryssland till Kambodja. Härifrån har den med människans hjälp, främst genom utsättning av olika karpfiskar, infekterade med musslans larver (glochidier), spridits till andra delar av världen. I Europa dök den upp på 1970-talet i Ungern och Rumänien och har nu rapporterats från cirka 15 länder. På flera håll i Syd- och Mellaneuropa har den etablerat individrika populationer i vattendrag, kanaler och dammar eller sjöar. Som värdfiskar fungerar flertalet karpfiskar, familjen Cyprinidae (gräskarp, silverkarp, marmorkarp med flera) och även guldfisk, samt bandslätting (*Pseudorasbora parva*). Troligen fungerar även flera av våra inhemska arter av karpfiskar som värdar för musslans larver, men detta är ännu ej utrett. Den kinesiska dammusslan har en mycket stor fortplantningspotential och en hona kan vid ett enda fortplantningstillfälle producera upp till 200 miljoner larver!

Utbredning: Arten har hittills påträffats fyra gånger i Sverige: Hjärnarp i nordvästra Skåne, nedströms en karpodlingsdamm (2005); Askim, söder om Göteborg, i en trädgårdsdamm [inkommen med glochidieinfekterad guldfisk] (2007); Oxelösund i sydöstra Södermanland, i en damm (2011); Slottsskogen, Göteborg,

i en parkdamm (2013). I inget av dessa fall finns dock bevis för att reproduktion/rekrytering skulle ha ägt rum, även om exemplaren bevisligen levt flera år på lokalerna. Dessutom har den flera gånger anträffats i zoologiska affärer och hos trädgårdsförsäljare, där den saluförs som ”vattenrenare för akvarier och trädgårdsdammar”.

Hot/problem: Genom sin förmåga att massföröka sig och snabbt kolonisera olika vattenmiljöer utgör arten ett klart hot mot den inhemska faunan av stormusslor. I Sverige står vi förmodligen bara i början av en invasionsvåg. Med tanke på artens ursprungsområde finns det inget som säger att klimatet skulle vara en begränsande faktor. Olaglig förflyttning och direktimport av karpfiskar (värdfiskar) till försäljning, utan period i karantän, underlättar artens spridning. Liksom försäljning av arten som ”vattenrenande dammusslor” i butiker och via nätet. Genom hårdare kontroll och information om riskerna med att införa och försälja arten, är det viktigt att man försöker förhindra vidare spridning.

Den kinesiska dammusslan har hittills påträffats fyra gånger i Sverige, mellan åren 2005-2013 >>

